

Ο Συγκερασμός και η Πραγματικότητα του Σώματος του Χριστού

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Α΄ Κορ 1:2, 10:17α, 12:12-13, 24, 27,
Ιω 12:24, Φιλ 3:10, Εφ 4:20-21

I. «Ο Θεός συγκέρασε το σώμα»—Α΄ Κορ 12:24:

- A. Ο συγκερασμός δεν είναι μόνο υψηλός και βαθύς αλλά και μυστηριώδης—Α΄ Κορ 12:24.
- B. Η λέξη «συγκερασμός» σημαίνει προσαρμογή, εναρμόνιση, μετριασμός και ανάμιξη, υπονοώντας την απώλεια των διακρίσεων.
- Γ. Ο συγκερασμός υποδηλώνει ότι πάντα πρέπει να σταματάμε (τον εαυτό μας) για να έχουμε κοινωνία με τους άλλους—Πραξ 2:42, Α΄ Κορ 1:9, Α΄ Ιω 1:3, 7.
- Δ. Δεν πρέπει να κάνουμε τίποτα χωρίς να έχουμε κοινωνία με τους αγίους, με τους οποίους συντονιζόμαστε, επειδή η κοινωνία μας προσαρμόζει, μας εναρμονίζει, μας μετριάξει και μας αναμιγνύει—Α΄ Ιω 1:7.
- E. Το να συγκεραζόμαστε υποδηλώνει ότι αγγίζουμε τους άλλους και αφήνουμε τους άλλους να μας αγγίζουν, καθώς περνάμε από τον σταυρό, πράττουμε δια του Πνεύματος, κάνοντας τα πάντα ώστε να παρέχουμε τον Χριστό για χάρη του Σώματός Του—Μτ 10:38, 16:24, Γαλ 3:2, 5, Εφ 4:12.
- ΣΤ. Ο συγκερασμός δεν είναι κάτι κοινωνικό. Είναι ο συγκερασμός του Χριστού, τον οποίο βιώνουν και απολαμβάνουν, και στον οποίο μετέχουν, τα μεμονωμένα μέλη, οι περιφερειακές εκκλησίες, οι συνεργάτες και οι πρεσβύτεροι—βλ. Ρωμ 16:1-16.
- Z. Προκειμένου να τηρούμε τη μοναδική ενότητα του παγκόσμιου Σώματος του Χριστού, χρειάζεται να συγκεραζόμαστε—Α΄ Κορ 12:24.
- H. Ο συγκερασμός χρειάζεται για την οικοδόμηση του Σώματος του Χριστού—Ρωμ 16:1-16, Α΄ Κορ 12:20-21, 24, Κολ 4:16.

II. Το κατά Ιωάννη 12:24 και η Α΄ Κορινθίους 10:17α απεικονίζουν και αποκαλύπτουν την ανάγκη και τη σημασία του συγκερασμού:

- A. Το κατά Ιωάννη 12:24 μιλάει για τον κόκκο του σίτου που έπεσε στη γη και πέθανε, φέροντας πολύ καρπό:
 - 1. Η φράση «κόκκος του σίτου» αναφέρεται στον Χριστό, ως τον θείο σπόρο που παράγει πολλούς κόκκους (τους ανθρώπους που Τον λαμβάνουν), ώστε να γίνουν τα πολλά μέλη Του, τα οποία συγκροτούν το οργανικό Του Σώμα—Εφ 1:22-23, 5:30.
 - 2. Ο Χριστός, ο κόκκος του σίτου, πέθανε και έφερε πολλούς κόκκους στην ανάσταση—Ιω 12:24:
 - α. Οι κόκκοι πρέπει να αλεσθούν και να συγκεραστούν σε αλεύρι για να φτιαχτεί ο άρτος, ο οποίος συμβολίζει το Σώμα του Χριστού—Α΄ Κορ 10:17α.
 - β. Δεν πρέπει να παραμείνουμε ολόκληροι κόκκοι. Πρέπει να συντριφτούμε και να αλεσθούμε σε λεπτό αλεύρι, ώστε να μπορούμε να συγκεραστούμε με τους άλλους για να φτιαχτεί ο άρτος. Αυτός ο άρτος είναι το Σώμα του Χριστού—Α΄ Κορ 12:12-13, 27, Εφ 2:16, 1:22-23.
- B. Η σκέψη του Παύλου ότι η εκκλησία συγκεράζεται σε έναν άρτο, ένα Σώμα (Α΄ Κορ 10:17α), πηγάζει από τον τύπο της προσφοράς από άλφιτα στο Λευιτικό 2:1-16:
 - 1. Κάθε μέρος του λεπτού αλευριού της προσφοράς από άλφιτα αναμιγνυόταν με λάδι. Αυτός είναι ο συγκερασμός—Λευ 2:4-5.
 - 2. Η ζωή του Χριστού και η ατομική μας χριστιανική ζωή απορρέουν σε ένα σύνολο—την εκκλησιαστική ζωή, ως μια συλλογική προσφορά από άλφιτα που αποτελείται από τους πιστούς, οι οποίοι έχουν συντριφτεί, αλεσθεί και συγκεραστεί—Λευ 2:1-2, 4, Α΄ Κορ 12:12.

III. Ο σκοπός του συγκερασμού είναι να μας φέρει όλους μέσα στην πραγματικότητα του Σώματος του Χριστού—Ρωμ 12:5, Α΄ Κορ 12:12-13, Εφ 2:16, 4:12, Κολ 2:19:

- A. Χρειάζεται να βρισκόμαστε στις τοπικές εκκλησίες, που είναι η διαδικασία, ώστε να τεθούμε στην πραγματικότητα του Σώματος του Χριστού—Α΄ Κορ 1:2, 12:27.
- B. Το αποκορύφωμα της ανάκτησης του Κυρίου, που μπορεί να εκτελέσει την οικονομία του Θεού με έναν αληθινό, πρακτικό και πραγματικό τρόπο, είναι να παράγει ο Θεός όχι απλώς πολλές τοπικές εκκλησίες με έναν φυσικό τρόπο, αλλά το οργανικό Σώμα που είναι ο οργανισμός Του—Εφ 1:10, 22-23.
- Γ. Οι τοπικές εκκλησίες δεν είναι ο στόχος της αιώνιας οικονομίας του Θεού, αλλά η διαδικασία που ο Θεός χρησιμοποιεί για να φτάσει στον στόχο της οικονομίας Του, που είναι η οικοδόμηση του Σώματος του Χριστού—Μτ 16:18, Εφ 4:12, 16:
 - 1. Οι εκκλησίες είναι η διαδικασία για να μας φέρει μέσα στο Σώμα του Χριστού—Α΄ Κορ 1:2, 12:12-13, 27.
 - 2. Οι εκκλησίες είναι το Σώμα του Χριστού, αλλά μπορεί να μην έχουν την πραγματικότητα του Σώματος Του.
- Δ. Ο Κύριος χρειάζεται επειγόντως την έκφραση της πραγματικότητας του Σώματος του Χριστού στις τοπικές εκκλησίες. Εφόσον δεν υπάρχει μια ουσιαστική έκφραση της πραγματικότητας του Σώματος, ο Κύριος Ιησούς δεν θα επιστρέψει—Εφ 1:22-23, 4:16, 5:27, Απ 19:7.

IV. Το αποκορύφωμα στην οικονομία του Θεού είναι η πραγματικότητα του Σώματος του Χριστού—Εφ 1:22-23, 4:16:

- A. Η σημασία του συγκερασμού μας είναι η πραγματικότητα του Σώματος του Χριστού—Α΄ Κορ 12:24:
 - 1. Αυτή η πραγματικότητα αποτελεί μια ομάδα λυτρωμένων του Θεού, οι οποίοι έχουν γίνει Θεός στη ζωή και τη φύση, αλλά όχι στη Θεότητα—Ιω 1:12-13, Ρωμ 8:16, Β΄ Πε 1:4.
 - 2. Ζουν μια ζωή όχι από τον εαυτό τους, αλλά μέσω μιας άλλης ζωής—της ζωής του επεξεργασμένου και ολοκληρωμένου Τριαδικού Θεού, ο οποίος εισέρχεται μέσα τους και τους διακατέχει, ώστε αυτοί να είναι η μονή Του, το κατοικητήριό Του—Β΄ Κορ 13:13, Ιω 14:23, Εφ 2:21-22.
- B. Η πραγματικότητα του Σώματος του Χριστού είναι η συλλογική ζωή των καταρτισμένων Θεανθρώπων, οι οποίοι είναι γνήσιοι άνθρωποι που δεν ζουν δια της δικής τους ζωής, αλλά δια της ζωής του επεξεργασμένου και ολοκληρωμένου Τριαδικού Θεού, οι ιδιότητες του οποίου έχουν εκφραστεί μέσω των αρετών τους—Β΄ Κορ 13:9, 11, Εφ 4:12, Α΄ Πε 5:10, Α΄ Ιω 4:12, 17-18:
 - 1. Ο Θεάνθρωπος Ιησούς ζούσε τη ζωή του Θεού, με όλες τις ιδιότητές της, και την εξέφραζε με τις αρετές Του—Εφ 4:20-21.
 - 2. Αρχικά, αυτή η ζωή ήταν μόνο μέσα στον Ιησού. Τώρα αυτή η ζωή αναπαράγεται μέσα στους πιστούς, οι οποίοι έχουν λυτρωθεί και αναγεννηθεί, κατέχοντας τη θεία ζωή μέσα τους—Εφ 1:7, Ιω 3:6, Κολ 3:4.
 - 3. Οι καταρτισμένοι Θεάνθρωποι είναι εκείνοι που έχουν ωριμάσει, καθώς εξασκούνται συνεχώς για να αρνιούνται τον εαυτό και να ζουν μέσω μιας άλλης ζωής—της αναστάσιμης ζωής του Χριστού—Ιω 11:25.
- Γ. Η πραγματικότητα του Σώματος του Χριστού είναι η ζωή ανάμειξης στην αιώνια ένωση μεταξύ των αναγεννημένων, μεταμορφωμένων, συμμορφωμένων και δοξασμένων τριμερών Θεανθρώπων και του Τριαδικού Θεού στην ανάσταση του Χριστού—βλ. Κρ 9:9, Ψλ 92:10:
 - 1. Αυτή η ανάμειξη είναι η συλλογική διαβίωση της συμμόρφωσης με τον θάνατο του Χριστού στη δύναμη της ανάστασής Του—Φιλ 3:10.
 - 2. Μια τέτοια ζωή ανάμειξης βρίσκεται στην ανάσταση του Χριστού, και η πραγματικότητα της ανάστασης είναι το Πνεύμα. Αυτή η ανάσταση μεταδίδει τον

- ολοκληρωμένο Τριαδικό Θεό και απελευθερώνει τη ζωή που νικάει τον θάνατο μέσα στους πιστούς—Ιω 11:25.
3. Αυτή η συλλογική ζωή ανάμειξης των καταρτισμένων Θεανθρώπων ολοκληρώνεται τελικά στη Νέα Ιερουσαλήμ, που αποτελεί την αύξηση και την έκφραση του Θεού στην αιωνιότητα, στο νέο ουρανό και τη νέα γη—Απ 21:1-2, 9-11.
 4. Η συλλογική διαβίωση των καταρτισμένων Θεανθρώπων, ως η πραγματικότητα του Σώματος του Χριστού, θα βάλει τέλος σε αυτήν την εποχή, την εποχή της εκκλησίας, και θα φέρει τον Χριστό πίσω στη γη ώστε να παραλάβει, να κατακτήσει και να βασιλεύσει επί της γης, μαζί με αυτούς τους Θεανθρώπους, στην εποχή της βασιλείας—Ψλ 24:1-2, 7-10, 72:1-8, 11, Απ 1:7, 14:14, 20:4.